

Nádudvari Gabriella Erika (SZTE JGYPK, MTA-SZTE Egészségfejlesztés Kutatócsoport) és

Paizs Melinda Adrienn (SZTE JGYPK, MTA-SZTE Egészségfejlesztés Kutatócsoport):
Stíluskommunikáció az egészségfejlesztés tükrében

Kulcsszavak: stíluskommunikáció, önmegalkotó művészeti tevékenység, Általános Rezisztencia Erőforrások, Koherencia Érzés, egészségfejlesztés

Az SZTE JGYPK Alkalmazott Egészségtudományi és Környezeti Nevelés Intézet gondozásában működő, 2017-ben alapított, több évszázados hagyományokat és működőképes modelleket átörökítő, ugyanakkor korszerűre hangolt stíluskommunikátor szakirányú továbbképzési szak az emberi érintkezés művészetének közvetítésére vállalkozik. A négy alappillére (önismeret, megjelenéskultúra, szociális kompetencia, menedzsment) épülő képzés szervesen kapcsolódik a holisztikus szemléletű egészségfejlesztéshez. A stíluskommunikációs önmegalkotás az esztétikai megélésből származó életformaszervező értékek sűrített, performatív megjelenítése. A stíluskommunikációs szemléletvilág alapkérdése arra vonatkozik, hogyan érhető el, hogy ne tárgyasuljon el a test, hanem sokkal inkább a lélek finom kifejeződése legyen (Nádudvari, 2017). Kutatásunk célja annak vizsgálata, hogy milyen hatással van a stíluskommunikátor képzési program a képzést abszolváló hallgatók önbizalmára. Az egészségi állapot egyik alapvető meghatározója a Koherencia Érzet mértéke, egyfajta összetett önbizalom, amelynek segítségével megéljük, hogy a bennünket körülvevő világ megérthető, rendezett, tudunk hatni környezetünkre, képesek vagyunk befolyásolni világunkat, és ehhez különböző erőforrások állnak rendelkezésünkre (Benkő, 2019). Különösen az érdekelt bennünket, hogy a félig strukturált interjú formájában megkérdezett alanyok (20 végzett hallgató) milyen, a képzés során megszerzett vagy felismert erőforrásokat (ÁRÉkat) neveznek meg, amelyek birtokában sikeresen megküzdenek a stresszhatásokkal, életük – elsősorban szakmai – kihívásait sokkal hatékonyabban képesek megoldani.